

عنوان مقاله:

اولویت بندی پتانسیل های بوم گردی در منطقه بیابانی خورویابانک به روش AHP

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات جغرافیایی مناطق خشک، دوره 13، شماره 50 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

هاجر سادات آل داود - دانش آموزخته کارشناسی ارشد بیابان زدایی دانشگاه اردکان

محمد جواد قانعی باققی - استادیار بیابان زدایی، دانشگاه اردکان

اکرم نشاط - گروه اقتصاد کشاورزی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه اردکان - اردکان - ایران

مهدی تازه - گروه مهندسی طبیعت دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه اردکان - اردکان - ایران

خلاصه مقاله:

با توجه به فراوانی مناطق کویری و بیابانی در ایران لزوم شناخت قابلیت های اساسی این مناطق برای از بین بردن محدودیت ها، جلوگیری از مهاجرت مردم و دستیابی به توسعه پایدار آن ها امری ضروری است. منطقه خور و بیابانک قطب گردشگری کویر مرکزی ایران محسوب می شود. پژوهش حاضر با هدف شناسایی مناسب ترین مکان برای بوم گردی در شهرستان خورویابانک و پتانسیل - یابی قابلیت های منطقه در زمینه ی انجام فعالیت های مختلف بوم گردی انجام شده است. تعداد ۳۰ پرسش نامه توسط صاحب نظران و خبرگان این حوزه تکمیل شد و از نتایج آن و با استفاده از تحلیل سلسله مراتبی در نرم افزار Expert Choice جهت رسیدن به اهداف تعیین شده استفاده گردید. نتایج نشان داد شش معیار مورد بررسی به ترتیب اهمیت عبارتند از ۱- محیط بیولوژیک، ۲- ارزش های ویژه، ۳- محیط فیزیکی (زمین شناسی و ژئومورفولوژی)، ۴- محیط اقتصادی-اجتماعی و سیاسی، ۵- محیط فیزیکی (آب و هوا و اقلیم) و ۶- معیار محیط فرهنگی که گزینه های هر معیار به ترتیب عبارت است از روستای ایراج برای معیار اول، روستای مصر برای معیارهای دوم و سوم، شهر خور برای معیار چهارم، روستای ایراج برای معیار پنجم و مجددا شهر خور برای معیار ششم.

کلمات کلیدی:

بوم گردی، خورویابانک، توسعه پایدار، روش تحلیل سلسله مراتبی، expert choice

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1749382>

